

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1925 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring i kungörelsen den 7 juli 1921 angående understöd i vissa fall åt genom tobaksmonopolets införande nödlidande personer.
(3:e avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr O. Hagman väckt motion (nr 83) har hemställts, att riksdagen ville medgiva, att § 1 i kungl. kungörelsen den 7 juli 1921 (Svensk Författningssamling 409, 1921) må erhålla följande ändrade lydelse:

Understöd må utgå allenast till inom landet bosatt arbetslös person, som vid tiden för tobaksmonopolets införande var inom tobakshanteringen stadigvarande sysselsatt och genom införandet av tobaksmonopolet förlorat sin anställning inom nämnda hantering eller, på grund av från Aktiebolaget Förenade Svenska Tobaksfabriker erhållen utfästelse eller pension erhållit ersättning enligt Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse den 15 december 1914 § 11 mom. 4, under förutsättning att han

1. utan eget förvållande råkat i trängande behov av understöd,
2. vid tiden för förlusten av anställning inom tobakshanteringen uppnått en ålder av 55 år eller ock till följd av sjukdom eller lyte eller dylikt icke är arbetsför,
3. för ett ordentligt och nyktert levnadssätt, samt
4. icke för egen del åtnjuter full försörjning av fattigvården,

samt för budgetåret $\frac{1}{7}$ 1925— $\frac{30}{6}$ 1926 anvisa ett förslagsanslag av 10,000 kronor för detta ändamål.

I fråga om de skäl, motionären anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

*Utskottets
yttrande.*

Såsom i motionen erinrats, var spørgsmålet om utsträckning av den understödsverksamhet, varom här är fråga, sistlidet år föremål för Kungl. Maj:ts och riksdagens prövning. Den till samma års riksdag avlätna pro-

positionen, nr 192, angående statsmonopolet å tobakstillverkningen i riket utvisar sålunda, att chefen för finansdepartementet vid anmälan av, bland annat, denna fråga inför Kungl. Maj:t icke ansåg tillräckliga skäl förebragta för en dylik utsträckning och framlade ej heller Kungl. Maj:t något förslag därom. Riksdagen lämnade även departementschefens uttalande i frågan utan erinran.

Ett bifall till den föreliggande motionen skulle ock enligt utskottets mening för statsverket innebära en längre gående understödsverksamhet än förhållandena i förevarande fall betinga. Motionärens yrkande avser nämligen personer, som, enligt avtal träffat med Aktiebolaget Förenade Svenska Tobaksfabriker, före Tobaksmonopolets övertagande av tobaksindustrien lämnat sina anställningar inom denna industri. Statens förpliktelse angavs ock sedermera vid övertagandet av sagda industri allenast vara att lämna nämnda aktiebolag gottgörelse för de belopp, bolaget betalt eller utfäst sig att betala.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet alltså hemställa,

att herr Hagmans förevarande motion icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 24 februari 1925.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 19.